

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010110
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6814010110.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému ml. A. L., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 4 písm. c) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 9. júla 2014, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, o odvolaní obžalovaného ml. A. L., proti rozsudku Okresného súdu Revúca z 28.04.2014 sp.zn. 2T/63/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ml. A. L. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Revúca uznal obžalovaného ml. A. L. označeným rozsudkom zo dňa 28.04.2014 vinným zo spáchania zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 4 písm. c) Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode (s už právoplatne odsúdeným ml. B. Q.), s úmyslom odcudziť finančnú hotovosť, prišli dňa 5. januára 2014 v čase okolo 22.30 h spoločne k budove Modlitebne bratskej jednoty baptistov v Jelšave na Námestí Republiky č. 640/54, v okrese Revúca, kde kameňmi rozbili okno na tejto budove a cez otvor na okne vnikli dovnútra, prehľadali priestory modlitebne a z drevenej skrine, ktorá sa nachádza v spoločenskej miestnosti odcudzili drobné mince v hodnote 7,- €, ktoré neskôr použili pre vlastnú potrebu, čím takto spôsobili Bratskej jednote baptistov v Slovenskej republike, cirkevnému zboru so sídlom v Revúcej Lehote 90, v okrese Revúca, škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 7,- € a rozbitím sklenenej výplne okna a poškodením vnútorných žalúzií okna škodu vo výške 304,50 €, pričom ml. A. L. sa skutku dopustil aj napriek tomu, že blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 16041462 zo 6. marca 2013 mu bola uložená príslušníkom Obvodného oddelenia PZ v Jelšave pokuta vo výške 15,- € za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase ukladania pokuty.

Za to ml. A. L. uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., 41 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák. a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/a písm. m/ Tr. zák., na ktorú súd neprihliadol a § 117 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 117 ods. 4 Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých. Prvostupňový súd súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 8/14 zo dňa 26.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.02.2014, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých a zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Zároveň o uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že obžalovanému (spoločne s už právoplatne odsúdeným ml. B. Q.) uložil spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť škodu spôsobenú

trestným činom, a to poškodenej strane Bratskej jednote baptistov v Slovenskej republike, cirkevnému zboru so sídlom v Revúckej Lehote 90 v sume 311,50 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný ml. A. L. najskôr stručným písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.05.2014, ktoré následne opäť prostredníctvom svojej obhajkyne zdôvodnil písomným podaním, ktoré bolo doručené krajskému súdu pred začiatkom verejného zasadnutia. V jeho obsahu argumentoval tým, že odvolanie smeruje do výroku o treste proti rozsudku okresného súdu, ktorý považoval za neprimerane prísny, zvýraznil to, že v konaní pred okresným súdom v plnom rozsahu uznal svoju vinu, doznal sa, čin oľutoval, napomáhal pri objasňovaní stíhaných trestných činov a prejavil ochotu uhradiť spôsobenú škodu. Ďalej poukázal i na jeho vek, skutok spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných a rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Zároveň prisľúbil, že už v budúcnosti povedie riadny život. Záverom odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby mu bol uložený miernejší trest.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného ml. A. L. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie mladistvého obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Žiada sa pripomenúť, že mladistvý obžalovaný na hlavnom pojednávaní na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, v dôsledku čoho prvostupňový súd v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. okresný súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie stíhaného skutku sa nevykoná a budú vykonané iba dôkazy, súvisiace s výrokom o treste a dôkazy týkajúce sa uplatneného nároku na náhradu škody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V reakcii na odvolacie námietky mladistvého obžalovaného, krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje zistenie iba jednej poľahčujúcej okolnosti a dvoch priťažujúcich okolností, pričom v prospech odvolateľ'a dokonca okresný súd pri ukladaní trestu nepoužil ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., čo by znamenalo uloženie nepochybne trestu odňatia slobody vo vyššej výmere. Navyiac teraz posudzovaný skutok obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, ako to správne konštatoval v odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd.

Trestný zákon v sankcii ust. § 212 ods. 4 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody od troch do desiatich rokov. Pri ukladaní trestu okresný súd v súlade so zákonom rešpektoval obsah ust. § 117 ods. 1 Tr. zák., podľa obsahu ktorého sa trestné sadzby odňatia slobody u mladistvých znižujú na polovicu. Obžalovanému potom uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý trest aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným hladiskám, na ktoré bol súd pri úvahách nielen o druhu, ale aj o výmere trestu obžalovanému, povinný prihliadnuť. Navyiac okresný súd obžalovanému uložil konkrétny trest ako trest súhrnný v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., a to vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie rozsudkom totožného súdu zo dňa 26.02.2014 sp.zn. 2T/8/2014. Správne potom postupoval i v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák., keď pri ukladaní súhrnného trestu zároveň zrušil päťmesačný trest odňatia slobody, ktorý mu bol citovaným rozsudkom uložený. Zrušil tiež správne všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Keďže okresný súd nepochybil ani vo výroku o povinnosti mladistvého obžalovaného solidárne nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, ani pri postupe podľa § 117 ods. 4 Tr. zák. o zaradení mladistvého obžalovaného do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, krajský súd o jeho odvolaní, považujúc ho za podané nedôvodne, rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia a také jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.